

مجله تاریخ پزشکی

دوره چهاردهم، شماره چهل و هفتم، ۱۴۰۱

مرکز تحقیقات خلائق و حقوق پزشکی

نقدی بر مقاله «داروشناسی و روش‌های درمان دارویی در مصر باستان»

جمال رضایی اوریمی^۱

۱. مرکز تحقیقات طب سنتی و مکمل، دانشگاه علوم پزشکی اراک، اراک، ایران.

چکیده

زمینه و هدف: داروشناسی یکی از علوم پزشکی است که سابقه طولانی در سرزمین مصر دارد. به همین منظور در شماره ۳۹ (دوره ۱۱، سال ۱۳۹۸) مجله علمی تاریخ پزشکی مقاله‌ای تحت عنوان «داروشناسی و روش‌های درمان دارویی در مصر باستان» در صفحات ۸۹ تا ۹۵ توسط نگارندان محترم محمدرضا رجبنژاد، احمد رضا پاکزاد و پریس پاکزاد منتشر گردیده که علیرغم بررسی داروشناسی در مصر باستان، به نظر می‌رسد دچار اشکالات در برخی موارد است. این پژوهش یک مطالعه تحلیلی - انتقادی است که با بهره‌گیری از منابع کتابخانه‌ای به بررسی و ارزیابی مقاله مورد نظر می‌پردازد، لذا هدف از انتشار این پژوهش، بررسی مقاله «داروشناسی و روش‌های درمان دارویی در مصر باستان» از نظر ساختاری و محتوایی و روشی می‌باشد.

واژگان کلیدی: داروشناسی؛ داروسازی؛ نقد؛ مصر باستان؛ تاریخ پزشکی

نویسنده مسئول: جمال رضایی اوریمی؛ پست الکترونیک: Rezaei.history93@gmail.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۶/۲۸؛ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۶/۲۹؛ تاریخ انتشار: ۱۴۰۱/۰۶/۲۹

خواهشمند است این مقاله به روش زیر مورد استناد قرار گیرد:

Rezaei Orimi J. A Criticism of the Article "Pharmacology and Therapies in Ancient Egypt". *Tārīkh-i pizishkī*, i.e., Medical History. 2022; 14(47): e17.

باستان است، اما برگردان انگلیسی آن Egyptian Bastards نوشته شده که به معنی «حرامزاده مصری» می‌باشد. همچنین در چکیده انگلیسی و در قسمت نتایج جمله اول تکرار شده است.

نقد محتوایی: در مقاله مورد نظر نویسندها محترم نتوانستند روش مصرف دارو و اشکال دارویی را به روشنی تبیین نمایند. در صفحه ۹۲ و در بخش یافته‌ها در سطر پنجم نوشته شده است: «مصریان دارو را به روش‌های مختلف مصرف می‌کردند، از جمله به صورت قرص‌های لوزی شکل، ژله مانند، ترکیبات مایع، استنشاقی، بخور و مومنی شکل و تزریقی.» به نظر می‌رسد منظور نویسندها در این قسمت اشکال دارویی باشد که به اشتباہ روش دارویی نوشته شده است. در واقع «استنشاقی و تزریقی» از روش‌های مصرف دارو هست، ولی مواردی همچون «قرص‌های لوزی شکل، ژله مانند، ترکیبات مایع، بخور و مومنی شکل» اشکال دارویی هستند و نه روش مصرف. علاوه بر این نویسندها در صفحه قبل (صفحه ۹۱، ستون دوم، سطر ۱۵) روش‌های استعمال دارویی نزد مصریان باستان (از راه دهان، از راه مقعد، از راه اندام تناسلی زن، موضعی و بخور) را معرفی نموده بودند (۲).

نویسندها در بخش داروهای معدنی در مصر باستان بیان می‌کنند که شاخ پودرشده گوزن یکی از داروهای معدنی است که مصریان باستان برای درمان بیماری‌ها مورد استفاده قرار می‌دادند. این در حالیست که منظور از داروهای کانی و معدنی داروهایی است که از معادن (کان‌ها) و دیگر منابع موجود در طبیعت به دست می‌آیند، مانند انواع سنگ‌ها و جواهراتی همچون زاک، بوره، زرنيک، شنگرف، فيروزه، بلور، کهرiba، شبه، بنفش، پادزهर، سپيداب و... (۳)، اما شاخ گوزن یکی از اجزای حیوانات بوده و به عنوان مفرده حیوانی در داروسازی مورد استفاده قرار می‌گرفت (۴).

در این مقاله پیشینه پژوهش مغفول مانده و خواننده نمی‌داند این پژوهش چه تفاوتی با سایر پژوهش‌های انجام‌شده در این حوزه دارد. در واقع تحقق هدف‌های هر پژوهش به میزان زیادی به کیفیت پیشینه پژوهش، یعنی مرور تحلیلی و انتقادی آثار و پژوهش‌های موجود بستگی دارد. به عنوان

سردبیر محترم مجله علمی تاریخ پژوهشی
با سلام واحترام

در شماره ۳۹ (دوره ۱۱، سال ۱۳۹۸) مجله علمی تاریخ پژوهشی مقاله‌ای تحت عنوان «داروشناسی و روش‌های درمان دارویی در مصر باستان» در صفحات ۸۹ تا ۹۵ توسط نگارندهان محترم محمد رضا رجب‌نژاد، احمد رضا پاک‌زاد و پرديس پاک‌زاد منتشر گردیده است (۱). با توجه به اهمیت مطالعات تاریخ پژوهش‌های پژوهش‌های پژوهشی، خواهشمند است مطالب زیر در یکی از شماره‌های مجله به عنوان نامه به سردبیر منتشر گردد.

مقاله دارای نگارش روان و منسجمی است و نویسندها با بیانی واضح و رسا به تحلیل مطالعه مربوط می‌پردازند و جمله‌بندی‌های مناسبی دارد. در این مقاله روش‌های استعمال دارو در مصر باستان، انواع داروهای گیاهی، حیوانی و معدنی، مواد ضد عفونی‌کننده و موادردی از درمان‌های دارویی در مصر باستان مورد اشاره قرار گرفته است. به نظر می‌رسد یکی از نقاط قوت پژوهش اینست که نویسندها تلاش کردند تا داروشناسی و روش‌های درمان دارویی در مصر باستان به ویژه استفاده از گیاهان دارویی را مورد بررسی قرار دهند.

بر این اساس و با توجه به بررسی‌های انجام‌گرفته، مقاله از حیث ساختاری، محتوایی و روشهای تحلیل و بررسی قرار گرفت.

نقد ساختاری: با توجه به موضوع مقاله و نقشی که دارو و داروشناسی و شناخت انواع روش‌های درمانی در درمان بیماری‌ها داشته و مجازبودن استفاده از هفت واژه کلیدی بر اساس دستورالعمل مجله تاریخ پژوهشی، بایسته بود از واژگان کلیدی «درمان» یا «روش درمانی» استفاده می‌گردید. در واقع علاوه بر اینکه این واژه‌ها در عنوان تحقیق و در متن اصلی مقاله وجود دارند، در بخش یافته‌ها، نویسندها عنوان «نمونه‌های از درمان‌های دارویی مصر باستان» را نیز ذکر کرده‌اند که نشان‌دهنده اهمیت این واژگان است. همچنین یکی از موارد مهم در مقاله وجود برخی اشکالات در برگردان فارسی به انگلیسی است که اشکالاتی در چکیده و برخی واژگان کلیدی دیده می‌شود. یکی از واژه‌های کلیدی، مصر

نمونه مقالات «سیر تکاملی پزشکی و داروسازی در دنیا»^(۵) و «آموزش داروسازی و پزشکی در مصر باستان»^(۶) به موضوع پزشکی و داروشناسی در مصر باستان پرداخته‌اند.

نقد روشنی: به نظر می‌رسد نویسنده‌گان از منابع بسیار محدودی همچون «علم در مصر باستان»، «تاریخ مصور پزشکی جهان و ایران» و «تاریخ پزشکی کمبریج» برای بررسی وضعیت داروشناسی مصر باستان استفاده نموده‌اند. با عنایت به منابع مورد اشاره توسعه نویسنده‌گان محترم، منابع و کتب معتبر دیگری نیز می‌توانست مورد بهره‌برداری مستقیم آلان قرار بگیرد. کتاب هشت جلدی «طرح بنیادی پزشکی در مصر باستان» اثر Wolfhart Westendorf و همکاران یکی از آثار مهم در زمینه پزشکی و داروشناسی مصر باستان است. Sir Marc Armand Ruffer همچنین دانشمندان و مورخان دیگری همچون Gustave E.Sigerist Franz Yonkreh دکتر Gustave Lefebvre مورخ آلمانی، دکتر Gustave Galiungi و دکتر Henry Gustave از تاریخ پزشکی مصر باستان تالیف نمودند که می‌توانست مورد توجه نویسنده‌گان قرار گیرد.^(۷)

نکته حائز اهمیت دیگر در این تحقیق اینست که نویسنده‌گان روش تحقیق را «مطالعه و بررسی کتابخانه‌ای» عنوان نموده‌اند. این در حالیست که پژوهش‌های تاریخی از لحاظ روش از گذشته تا امروز به سه صورت عملی و امکان‌پذیر است: ۱- توصیفی (روایی، نقلی، وقایع‌نگاری و...); ۲- تحلیلی (علی، عقلی و عملی); ۳- توصیفی - تحلیلی (۸). بر این اساس مقاله مورد نظر به روش توصیفی - تحلیلی نوشته شده و منظور از روش کتابخانه‌ای عنوان شده، روش گردآوری اطلاعات و مطالب می‌باشد.

References

1. Rajabnejad M, Pakzad A, Pakzad P. Pharmacology and Therapies in Ancient Egypt. Medical History Journal. 2019; 11(39): 89-95.
2. Trevor A, Bertram Katzung B. Katzung & Trevor's Pharmacology Examination and Board Review. English: McGraw-Hill Education; 2019.
3. Emadeddin Shirazi M. Resale Afione. Tehran: Almaei; 2009.
4. Hakim Momen M. Tohfate al-Momenin. Tehran: Noor Vahi; 2011.
5. Moghbel A. Evolution of Medicine and Pharmacy in the World. From Mesopotamia to Jundishapur. Jondishapour. 2013; 12(5): 453-465.
6. El-Gammal SY. Pharmacy and medicine education in ancient Egypt. Bulletin of the Indian Institute of History of Medicine (Hyderabad). 1993; 23(1): 37-48.
7. Poulet J. Histoire de la Medecine, de la pharmacie, de l'art dentaire et de l'art veterinaire. Paris: Albin Michel; 1938.
8. Mollaei Tavani A. An introduction to research methods in history. Tehran: Nashr Ney; 2014.